Секція 3
Цивільне та сімейне право, медичне право, фінансове та податкове право, житлове право, господарське право і процес, земельне та екологічне право, право інтелектуальної власності

Гелич Ю.О., кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри господарсько-правових дисциплін юридично-психологічного факультету НАВС Шаршун Н.В., студент юридично- психологічного факультету НАВС

Венчурне інвестування в Україні: проблемні аспекти та шляхи їх вирішення

Інноваційно-інвестиційна модель розвитку економіки України в сучасних умовах середіншого вимагає розширення вибору режимів інвестування. Одним з перспективних механізмів розміщення інвестиційних коштів може стати венчурне інвестування, яке передбачає фінансування нових, ризикових проектів або збиткових компаній з метою нарощування їх вартості і наступного продажу частки, яка належить венчурному фонду.

Венчурне інвестування - це особлива система вкладення коштів у нові проекти. Його головна і принципова відмінність від традиційного полягає в тому, що необхідні кошти можуть надаватися під перспективну ідею без гарантованого забезпечення наявним майном, заощадженням; або іншими активами підприємця. Єдиною заставою служить спеціально обумовлена частка акцій у вже існуючій або лише створюваній фірмі [1, с.14].

Питання венчурного інвестування в Україні досліджено недостатньо, але варто звернути увагу на таких вчених як Г. Андрощук, І. Баранецький, В. Денисюк, А. Поручник, Д. Тарадайко та інші.

Якщо взяти досвід із-за кордону, а саме у США і деяких країнах Західної Європи, то там спостерігається механізм венчурного фінансування підприємницьких проектів широко використовується на практиці уже давно і надалі набувають значного поширення. Але в Україні процес формування згаданого механізму проходить досить повільно, і не набуває того системного характеру, як це можна побачити на прикладі зарубіжних країн [2, с.92].

На жаль, відсутня низка необхідних організацій та центрів, що мають виступати як важливі елементи названої структури, не сформована мережа, яка б створила передумови для забезпечення функціонування всього життєвого циклу інновацій, не налагоджені інформаційне обслуговування, страхування відповідальної діяльності охорона та захист інтелектуальної власності тощо.

Закон України «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)» [3], започаткував утворення абсолютно нових для перехідної економіки України інститутів фінансового ринку, але після першого читання не передбачав венчурних фондів. Це свідчить про те, що розвиток національної індустрії залежить від державної підтримки як найголовнішої складової на шляху її розвитку. Варто зазначити, що саме заходи держави для розвитку венчурного інвестування в США, Фінляндії, Ізраїлі та в ін. країнах розвивається шляхом запуску процесів венчурного інвестування і тому нашій державі потрібно брати приклад із зарубіжного досвіду.

Фактори, що впливають на ринок венчурних інвестицій в Україні, можна представити у вигляді таких, що позитивно впливають, прискорюючи формування ринку венчурного капіталу і таких, що гальмують цей ринок, впливаючи негативно. В Україні сьогодні не дуже багато проектів, які є цікавими з точки зору венчурного інвестора. Це спричинено недостатньою кількістю малих інноваційних фірм, і в першу чергу - у сфері високотехнологічного бізнесу. Такі проекти бувають іноді невідомі широкому загалу.

Для того, щоб розвинути і налагодити венчурне інвестування в Україні потрібні наступні шляхи, а саме: прискорити капіталізацію фондового ринку; привернути увагу держави до створення венчурних фондів і компаній в Україні, а також удосконалити відповідну законодавчу базу, а саме прийняти окремий закон про венчур; удосконалити маркетингові дослідження для того, щоб був розвиток венчурного підприємства і була відповідна інформаційна база для цього; зробити більш висококваліфікованими фахівців в інноваційній сфері, передбачити підготовку і перепідготовку інноваційних менеджерів [4, с.62].

Отже, можна зробити висновок, що венчурний бізнес є порівняно новим терміном для української економічної практики, хоча проблема розвитку механізмів венчурного інвестування розглядалася українськими вченими ще у середині1980-х років. В умовах сьогодення в країні важливим завданням є пошук нетрадиційних шляхів інвестування нових розробок. Одним із можливих

напрямів вирішення цієї проблеми може бути розвиток венчурної індустрії.

Список використаних джерел

1. Кутрань К.В. Венчурне інвестування в умовах фінансової кризи // Економіки держава, 2009. - №9. - С. 14-16.

2. Москвін С.О. Венчурні фонди інноваційного розвитку // Актуальні проблеми економіки, 2009. - №2. - С. 89-95.

3. Закон України «Про інститути спільного інвестування» від 05 липня 2012 року // Відомості Верховної Ради України. - 2013. - № 29. - Ст. 337.

4. Лапко О.О. Фактори, що впливають на ринок венчурних інвестицій // Економіка і прогнозування, 2007. - №3. - С.54-63.